

Het verhaal achter hun rouwjuweel

Zo draag je een geliefde ook na diens overlijden bij je

FOTOS: STEPHANIE EECKHOUT

Tot een paar jaar geleden hadden rouwjuwelen niet de beste reputatie, vandaag zijn ze in opmars. Marie (29) en Annelore (28) vertellen het emotionele verhaal achter hun bijzondere rouwjuweel.

Tekst: Marijke Clabots

Op 2 juni 2022 moest Marie (29) afscheid nemen van haar zoontje William, die overleed aan de gevolgen van een zeldzame stofwisselingsziekte. Enkele weken na zijn dood kregen haar man Dennis en zij twee rouwarmbanden cadeau.

Onze William kwam op 14 maart 2021 ter wereld en leek een kerngezonde baby. Hoewel zijn apgarscore bij de geboorte slecht was en hij als pasgeborene geelzucht en reflux had, was er volgens de dokters geen reden om ons zorgen te maken. Maar dat onbezorgde gevoel ebde beetje bij beetje weg naarmate hij ouder werd... William was drie maanden oud toen mijn man Dennis en ik merkten dat hij weinig hoofdcontrole had, en al zeker als hij op zijn buikje lag. We bleven niet bij de pakken zitten en contacteerden een kinesist en osteopaat, maar desondanks ging hij alsmat verder achteruit, in die mate dat grijpen moeilijk lukte en een glimlach op zijn gezichtje een zeldzaam gegeven werd. Niet veel later sloegen we alarm en kwamen we bij een arts van het UZ Leuven terecht, die een medisch onderzoek opstartte om de oorzaak van zijn klachten te achterhalen. **In eerste instantie dachten Dennis en ik dat ons zoontje een beperking had en dat hij later misschien afhankelijk zou zijn van een rolstoel. Dat was een van de scenario's die door ons hoofd spookten, niet het scenario dat je te horen krijgt dat je kind een zeldzame stofwisselingsziekte heeft met een onvoorspelbaar verloop en dat de levensverwachting amper 18 tot 36 maanden is.** Daar hadden we nooit aan gedacht, zelfs geen seconde. Maar toen we eind september vernamen dat William het Menkes-syndroom heeft en daardoor niet in staat is om koper in zijn lichaam op te nemen, werd het plots wel onze realiteit en brak ons

hart in duizenden stukken. De maanden die na zijn diagnose volgden, waren ronduit verschrikkelijk. Hij was er zo slecht aan toe dat de ene na de andere opname volgde.'

CADEAUTJE

'Jammer genoeg kreeg William zelfs geen 18 maanden. Een week voor we naar Barcelona zouden vertrekken voor een experimentele behandeling werd onze zoon voor de laatste keer opgenomen en konden de dokters niets meer voor hem betekenen. Hij vocht als een leeuw, maar op 2 juni 2022 overleed hij na een oneerlijke strijd aan de gevolgen van zijn ziekte. Doordat we vanaf het begin op Instagram openlijk over zijn ziekte vertelden, bouwden we een warme community op. Enkele weken na Williams

'Ik vond een rouwjuweel eigenlijk iets angstaanjagends, maar onze rouwarmbanden zijn zo mooi, positief en uniek.'

overlijden ontvingen we twee rouwjuwelen van Atelier Straaljager: een rouwarmband voor Dennis en eentje voor mij, met het profiel van Williams gezichtje, gebaseerd op een van de vele foto's van hem. De rouwjuwelen kwamen als een totale verrassing. Het was overweldigend om zo'n prachtige rouwarmband te krijgen en als ik zie welke warme mensen dit hebben verwezenlijkt, loopt mijn hart over van liefde. Dennis en ik lieten de letter W tatoeëren. Met zijn assen hadden we besloten om niets te doen, zodat hij in zijn geheel zou blijven in het prachtige kunstwerk dat door Marnix Hoys werd gemaakt. Bovendien vond ik een rouwjuweel eigenlijk iets angstaanjagends, maar de rouwarmbanden die wij mochten ontvangen, zijn zo mooi, positief en uniek. Ik herken William er voor de volle honderd procent in, wat met de nodige emoties gepaard gaat. Pijn en geluk liggen - zeker het afgelopen jaar - heel dicht bij elkaar. Ik kan naar het rouwjuweel kijken en warmte voelen, maar evengoed intens verdriet. Ik draag mijn exemplaar niet elke dag, al ligt het stuk wel altijd binnen handbereik. Dat het een cadeautje is, vind ik extra speciaal. Ik had er zelf nog niet aan gedacht, maar ik vind het een aanrader om te geven aan iemand die met verlies wordt geconfronteerd. **Voor mij verzacht het niet noodzakelijk de pijn die met het verlies van William gepaard gaat, al voel ik wel de warmte en de liefde die we elke dag blijven krijgen en dat is veel waard.** Hij leeft verder in onze harten en dankzij onze vzw.'

Langlevewilliam.be, @voorwilliam

De mama van Annelore (28) overleed op 24 november 2021 aan de gevolgen van kanker. Enkele maanden geleden besloot Annelore om deel van haar moeders assen in een rouwring te verwerken, zodat ze haar mama voor altijd dicht bij zich heeft.

'Bijna dag op dag een jaar geleden moest ik afscheid nemen van mijn mama. Ze was amper 57 jaar toen ze overleed. Tijdens de zomer van 2020 raakte ze betrokken bij een auto-ongeval in Merksem. Ze botste op een verlichtingspaal bij een oversteekplaats voor voetgangers. Haar auto was plete totale en mama hield er een gebroken borstkas en hersenschudding aan over. De tol had stukken zwaarder kunnen zijn. We prijsden ons gelukkig dat ze er zonder al te veel kleerscheuren vanaf kwam, maar mama maakte zich zorgen omdat ze zich niets meer van het ongeval herinnerde. De dokters probeerden haar gerust te stellen. Vergeten komt na een hersenschudding immers wel vaker voor, maar ze maakten voor alle veiligheid toch een MRI van haar hersenen. Eerst volgde de epilepsiediagnose. Dat was voor mama al best een zwaar verdict, want dat betekende dat ze niet meer met de wagen mocht rijden. **Maar de echte mokerslag moest nog volgen, want niet veel later vernamen we dat ze longkanker stadium 4 had, met uitzaaiingen naar de hersenen.** Nieuws dat je niet op je bord wil krijgen en dat als een shockgolf door je heen gaat. Vanaf het begin wilde mama graag weten wat haar prognose was, maar daar hadden de dokters ook het raden naar. Er werd onmiddellijk een behandelplan met chemo en immunotherapie opgestart. De eerste resultaten waren veelbelovend, maar toen ze in december 2020 opnieuw een epilepsieaanval kreeg, zeiden de dokters dat ze de kerstperiode van 2021 niet meer zou meemaken en dat ze in maanden moest tellen. Anderhalf jaar

lang heeft ze moedig gestreden, maar jammer genoeg verloor ze veel te vroeg de strijd.'

WEER COMPLEET

'In de weken en maanden na de diagnose was mama extreem bang om te sterven. Daarnaast was er de angst om vergeten te worden, wat onmogelijk is: zij was een fantastische mama voor mij en mijn zus. Mama was een heel warme persoon, die zich altijd

'Dankzij mijn rouwring heb ik mama fysiek bij mij en gaat ze nog overal met mij naartoe.'

voor een ander wegcijferde en het hart op de juiste plaats had, echt eentje uit de duizend. Na haar overlijden werd ze gecremeerd, zoals ze dat wilde. Zowel haar vriend, mijn tante, mijn zus, haar twee kleinkinderen als ik kregen een doosje in de vorm van een hart, zodat we zelf konden kiezen wat we met haar assen wilden doen. Lang hoefde ik

daar niet over na te denken. Ik wist dat ik een rouwjuweel wilde laten maken dat zowel bij mama als bij mij past en dat juweel vond ik bij Atelier Ferm, in de vorm van een 14 karaat gouden ring uit een collectie die in het teken staat van herinneringen. Met momenten verzacht de rouwring ter nagedachtenis van mama een beetje de pijn en het verdriet. Op dit ogenblik ga ik door een heel moeilijke periode, in die zin dat het verlies nu nog harder binnenkomt dan toen ze daadwerkelijk overleed, alsof mijn lijf intussen ten volle beseft dat ze er echt niet meer is. Ik heb mijn rouwring nog niet zo lang, maar ik ben ervan overtuigd dat dit juweel me in de toekomst veel troost zal bieden. Mijn mama zit voor altijd in mijn hoofd en in mijn hart, maar dankzij mijn rouwring heb ik haar ook fysiek bij mij en gaat ze nog overal met mij naartoe. Het biedt een soort van houvast. Ik voel me opnieuw iets completer. **Ik beseef natuurlijk dat mama niet meer terugkomt, maar als ik met mezelf worstel, raak ik mijn ring aan en voel ik een soort van ontlading, wetende dat mama bij mij is en dat ze over mij waakt.** Ik draag mijn ring dag én nacht en hoop dat ik hem nooit kwijtspeel, want daarvan zou mijn hart bloeden... Als je twijfelt of een rouwjuweel ook iets voor jou is, kan ik het alleen maar aanraden. Manchetknopen, een paar oorbellen, een ketting, de mogelijkheden zijn eindeloos. Niemand blijft gespaard van verlies, maar ik vind het net heel mooi om op deze manier een overleden dierbare te eren. Dat verdienen ze ook. Eén ding is zeker: ik zal dit item voor de rest van mijn dagen koesteren.'

WAAROM ROUWJUWELEN HELPEN

Helend

'Heel wat mensen vinden het waardevol om een tastbare herinnering over te houden aan een dierbare', zegt **Elisabeth Leenknecht van Elisalee**. 'Wanneer je afscheid moet nemen van iemand die je na aan het hart ligt, kan een rouwjuweel het verlies enigszins verzachten. We merken dat de vraag naar herdenkingsjuwelen stijgt, wat waarschijnlijk te maken heeft met het vervagen van de taboe rond de dood, terwijl het vroeger uitsluitend als iets zwarts en pijnlijks werd bekeken. De een wil graag een symbolisch juweel als aandenken aan een persoon, de ander vindt het belangrijk dat er as of een haartje in het juweel verwerkt wordt. **We begeleiden altijd met zorg en warmte, en merken dat het uitkiezen van een juweel soms helend werkt en een vorm van verwerking is.'**

Elisalee.be

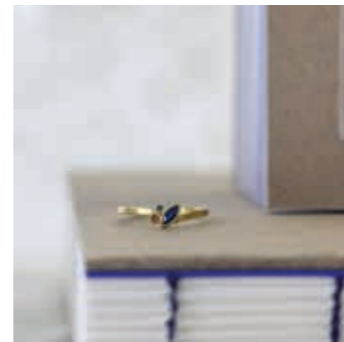
Betekenisvol

'Rouwjuwelen bieden een andere manier van vasthouden en staan symbool voor steun, troost en hoop', zegt **Inneke Goyvaerts van Simple comme Bonjour**. 'Voor "Niet meer, Niet minder" - in samenwerking met kunstenaar Sara Vermeylen - creëer ik een uniek stuk, terwijl "Près de toi" een collectie is waarbij mensen eigen accenten kunnen aanbrengen. Beide collecties hebben als doel om een geliefde dicht bij je te houden. Een rouwjuweel is een investering, weliswaar financieel, maar ook van tijd en emoties, want je moet maar kunnen om zo diep in je verdriet te gaan.

Naast verloovingsringen zijn dit de ontwerpen waar ik persoonlijk de meeste voldoening uit haal, want je doet zoveel meer dan alleen maar een juweel maken. Het zijn stukken die écht een betekenis hebben. Ik heb het gevoel dat de vraag naar rouwjuwelen met asverwerking en vingerafdrukken stijgt. Er zijn momenten dat ik met de assen van tien overledenen op mijn werkbank zit.

Het verhaal achter elk rouwjuweel is uniek, maar eentje dat me altijd zal bijblijven is het verhaal van een papa die ongeneeslijk ziek was. Hij zou de strijd tegen kanker verliezen en kwam samen met zijn vrouw rouwjuwelen voor hun drie tienerdochters kiezen. Toen hij niet veel later overleed, bracht ik hun de juwelen. Zijn dochters veranderden vrijwel meteen van outfit, eentje die perfect paste bij het rouwjuweel dat hun papa voor hen had uitgekozen. Hoewel ze vol verdriet zaten, was er een lichtpuntje omdat ze hun papa konden voelen. Daar doe ik het voor.'

Simplecommebonjour.net

FOTOS: BEAUCADRE

'Een rouwjuweel is een investering: financieel, maar ook emotioneel. Niet eenvoudig om zo bij je verdriet stil te staan.'

FOTO: TASSIA VAN RYMEVANT

Gespreksstarter

'De Egyptenaren gaven hun doden juwelen mee als geluksbrenger, maar de rouwjuwelentrend werd gestart door Queen Victoria', zegt **Veronique Sneyaert**. 'Na het verlies van haar man was ze kapot van verdriet en dat wilde ze duidelijk maken aan de buitenwereld. Goudsmeden werden opgetrommeld om voor de Queen juwelen te maken om hem te herdenken, zoals een armband waar lokken van zijn haar in werden verwerkt. Daardoor verplichtte ze haar onderdanen om ook gedenksieraden te dragen.

Vandaag maken we als het ware een rouwrevolutie door. Vooral via sociale media wordt er openlijk over verlies gesproken, waardoor het zichtbaarder wordt en men misschien sneller voor een rouwjuweel kiest. Mensen voor wie ik een rouwjuweel mocht ontwerpen, zeggen meestal dat het voor hen troost betekent. **Een rouwjuweel vertaalt de herinneringen en mooie momenten die mensen samen beleefd hebben en bieden een houvast.** Het zijn meestal stukken die regelmatig worden vastgehouden. Wanneer iemand het moeilijk heeft, wordt er bijvoorbeeld even over het juweel geweven, waardoor men het gevoel heeft dat hun dierbare weer een beetje dichterbij hen is.

Het rouwjuweel - gekenmerkt door een cirkelvormige hanger zonder begin of einde - werd in samenwerking met psychiater Uus Knops ontworpen en nodigt uit om over verlies te praten. Er zijn mensen die een aanknopingspunt zoeken om openhartig over hun rouw te vertellen, om zo de overledene levendig te houden. Maar er zijn evengoed personen die daar helemaal geen behoefte aan hebben en ook dat is meer dan oké. Iedereen heeft zijn eigen manier van rouwen.'

Veroniquesneyaert.be